

undersøgelser. Hidtil har udvalget indsamlet 70.000 sider i sagen. Til marts næste år går udvalget i gang med mundtlige afhøringer i Københavns Byret, afhøringer, som en stor del af denne forsamling oprindeligt var kraftigt imod. Det er glædeligt at konstatere, at vi færinger ser ud til at få en ordentlig, gennemgribende undersøgelse. Den havde vi næppe fået, hvis vi ikke havde fastholdt vores rimelige krav om en retfærdig behandling.

Til sidst: Det færøske skriftsprogs fader, Hammarshaimb, sagde i sin tid: God forståelse er et fast bånd, der knytter sammen folk og land.

Óli Breckmann (KF):

Jeg skal undlade at røre ved de 99,8 pct. af finansloven, som omhandler danske forhold, men koncentrere mig om de 860 mio. kr., som ligger begravet i loven som bloktilskud til Færøerne. Det er mange penge efter færøsk målestok, men kun en kvart procent af statens forbrug næste år.

Bloktilskuddet opfattes ofte som en gave til Færøerne. Så enkelt er det bare ikke; vorøkonomier er forbundne kar. Alt det, der sendes op, flyder tilbage igen år efter år. 500 mio. kr. betaler vi i år tilbage som renter for lån. Resten af blokken og mere til kommer tilbage til Danmark som dansk valutaindtjening fra færøsk eksport til andre lande, som dansk eksport til Færøerne og som danske kommissioner for færøsk import fra andre lande gennem Danmark til Færøerne. Danmark har som bekendt 1,5 mia. kr. i plus årligt i sin udenrigshandel med Færøerne.

Når færinger om et par år skal betale afdrag af vor 8 mia. kr. store gæld oven i renterne, så overskrider vor gældservicering hele bloktilskuddet. Så er frem og tilbage lige langt. 800–900 mio. i bloktilskud og det samme tilbage i renter og afdrag. Det giver ikke stor mening.

Men lad mig understrege, at sådan som Færøernes socialistiske økonomi nu er skruet sammen, klarer vi aldrig at tilbagebetale gælden. Vi lever på nødblus, og vi synker sagte sammen.

Færinger er og lever som gældsslaver. Den trælse tilstand berørte vi forleden i førstebehandling af særlig lov om bloktilskud for Færøerne årene 1996–98 med fælleserklæringen fra mødet mellem regeringen og landsstyret af 3. november i år vedlagt. Denne aftale slår to ting fast, for det første, at Færøerne hænger på vor gæld inklusive bankgælden – det er under-

skrevet hele to gange af lagmand Edmond Joensen – og for det andet, at Danmark binder sig til i de tre kommende år til at yde bloktilskud på i alt 2,7 mia. kr. til Færøerne, hvilket interessant nok svarer præcis til hele bankgælden.

Lad mig benytte denne lejlighed til at takke regeringen for, at den holdt landsstyret fast på den forpligtelse, der påhviler vort landsstyre: at finde en bedre færøsk løsning på vore økonomiske problemer end den tiggerløsning om gælds-eftergivelse og/eller renteudsættelse, som landsstyret kom lallende med til mødet. Havde regeringen givet efter, ville Færøernes historiske mulighed nu for at få bragt orden i vort økonomiske hus være gået tabt. Så havde den nuværende situation bare fortsat i al uendelighed. Så havde regeringen hjulpet landsstyret med at fjerne vor syge økonomis symptomer uden at behandle krisens årsager. De er nemlig lige så alvorlige nu som under tilløbet til krisen og under krisens akutte fase.

Det siges ellers i dansk presse, at nu har Færøernes økonomi det bedre. Sikke noget vrøvl! Selvsagt forsøger krisens danske iværksættere og disses færøske medløbere at foregøgle offentligheden, at deres tiltag har hjulpet. De har dårlig samvittighed over deres ugering og er forvirrede over, at resultaterne af deres overgreb mod færøsk økonomi udebliver.

Men Færøerne er bombet 10–15 år tilbage i tiden. Der ligger vi stadig, men gæld, skattetryk og derfor ledigheden er langt højere nu end dengang. Den færøske patient er i stabil koma og i spændetrøje efter nedturen 1992–94.

Lad mig spørge: Udviser færøsk erhvervsliv bedre driftsresultater? Nej. Er der flere investeringer? Nej. Er Færøernes erhvervsliv mere konkurrencedygtigt? Igen nej. Investeres der mere med Erhvervsfremmefonden? Nej. Udbetales der flere lønninger? Bortset fra i selve fiskeriet også nej. Er der færre arbejdsløse? Nej. Er beskæftigelsen steget? Nej. Går det bedre for det dansk påtvungne fiskemonopol? Nej. Engagerer den dansk opfundne monopolbank sig mere i færøsk erhvervsliv? Nej. Er skattetrykket faldet? Nej. Er fraflytningen standset? Også nej. Er den offentlige gældsætning standset? Nej. Er det offentlige forbrug blevet mindre? Nej, det er stadig væk lige så socialistisk, som det har været. Der er kun nej og atter nej.

Den danske statsmagts kommissærer og deres femte kolonne på Færøerne med det socialistiske landsstyre i spidsen kan dog påpege ét lys- og vækstpunkt, nemlig selve fiskeriet. Men